

590 Tobě, Bože, na výsosti

transpozice 4

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. To - bě, Bo - že na vý - sos - ti, s po - ko - rou se kla - ní - me,

srd - ce pl - ná zkrou - še - nos - ti ko - bě - ti při - ná - ší - me.

Sej - mi z nich, co ne - čis - té - ho, uč nás o své ces - ty dbát,

chce - me svo - dům du - cha zlé - ho s po - mo - cí tvoou o - do - lat.

Před evangeliem

2. Ty, jenž řídíš osud světa,
Boží přírody jsi Pán,
jehož dechem roste, vzkvétá
každý tvor i pole lán.
Zjevuješ svou božskou krásu
v pravdách evangelia,
každý najde v nich svou spásu,
když tvá láska milost dá.

Obětní průvod

3. Pane, přijmi od svých sluhů
dary prosté, významné,
jimiž tíhu našich dluhů
splatil Syn tvůj v smrti své.
V jeho krev a v jeho tělo
chléb se s vínem promění,
aby naše srdce smělo
nasytit se k spasení.

Přijímání

4. Vítej, Pane, mezi námi
uprostřed své rodiny,
přicházíme na pozvání
ke stolu tvé hostiny.
Ty jsi kmen, my ratolesti,
a kdo s tebou spojen je,
bude růst a plody nésti
víry, lásky, naděje.

Závěr

5. Svatá oběť dokonána,
Pane, požehnej svůj lid,
od tebe by žádná rána
nemohla nás oddělit.
Jako jedno slunce svítí,
tak jen jeden veď nás Duch,
bychom jednou mohli žít
tam, kde sídlí věčný Bůh.

Před evangeliem

2. Ty, jenž ří - díš o - sud svě - ta, Bo - ží pří - ro - dy jsi Pán,

je - hož de - chem ros - te, vzkvé - tá kaž - dý tvor i po - le lán.

Zje - vu - ješ svou bož - skou krá - su v pravdách e - van - ge - li - a,

kaž - dý naj - de v nich svou spá - su, když tvá lás - ka mi - lost dá.

Obětní průvod

3. Pa - ne, při - jmi od svých slu - hů da - ry pros - té, vý - znamné,

ji - miž tí - hu na - šich dlu - hů spla - til Syn tvůj v smr - ti své.

V je - ho krev a v je - ho tě - lo chléb se s ví - nem pro - mě - ní,

a - by na - še srd - ce smě - lo na - sy - tit se k spa - se - ní.

Přijímání

4. Ví - tej, Pa - ne, me - zi ná - mi u - pros - třed své ro - di - ny,

při - chá - zí - me na po - zvá - ní ke sto - lu tvé hos - ti - ny.

Ty jsi kmen, my ra - to - les - ti, a kdo s te - bou spo - jen je,

bu - de růst a plo - dy nés - ti ví - ry, lás - ky, na - dě - je.

Závěr

5. Sva - tá o - běť do - ko - ná - na, Pa - ne, po - žeh - nej svůj lid,

od te - be by žád - ná rá - na ne - moh - la nás od - dě - lit.

Ja - ko jed - no slun - ce sví - tí, tak jen je - den veď nás Duch,

by - chom jed - nou moh - li ží - ti tam, kde síd - lí věč - ný Bůh.